

tages paa de to Landes Lister. — For saa vidt have Beslutningerne paa Konferencens Møde den 14de Maj 1878 endnu Betydning med Hensyn til Fortolkningen af den internationale Overenskomst.

Paa Grundlag af den første Konferencens Udbytte og efter en skarp Kritik af dette fra forskellige Sider sammentraadte i Bern den 21de September 1881 en ny Konference af de samme ni Staters befuldmægtigede. Denne anden Konference ændrede bl. a. det af den første vedtagne Udkast i den Henseende, at Baner af underordnet Betydning ikke længere udeluftedes, men at det overlodes vedkommende Regjeringer selv at bestemme, hvilke Jærnbanelinier der skulde gaa ind under Overenskomsten. Man tilføiede kun nogle strengere Kontrolbestemmelser med Hensyn til forsjømmelige Baner (jfr. Art. III. i Reglement om Oprettelsen af et Centralbureau). Samme Konference ombyttede ogsaa den 1878 foreslaaede internationale Kommission, der vilde have faaet en meget slæbende og besværlig Forretningssang, med et Centralbureau efter Verdenspost- og Telegrafbureauernes Forbillede. Den 10de Oktober sluttedes denne Konference.

Paa Grund af Banstelsighed fra den tyvende Regjeringens Side blev det nødvendigt at sammentalbe en tredje forberedende Konference. Denne holdtes den 5te—17de Juli 1886, ligeledes i Bern, og endte — efter ny Ændringer i Udkastet — med, at det enstemmig vedtoges, og at alle de delegerede opfordrede den svejtsiske Regjering til at anmode de andre otte Regjeringer om snarest muligt at sende befuldmægtigede til en Slutningskonference i Bern, hvor den endelige Overenskomst kunde blive sluttet. Imidlertid skulde de i Art. 1 nævnte Lister og de dertil hørende Kort udarbejdes.

Alt Indbydelserne til Slutningskonferencen først fire Aar derefter, den 8de Juli 1890, kunde udgaa, var i alt Fald ikke den svejtsiske Regjeringens Skyld. Endelig, den 14de Oktober 1890, blev Overenskomsten om Godsbejording paa Jærnbaner

underteignet af de ni Magters dertil befuldmægtigede Repræsentanter i Forbunds-paladset i Bern. Samtidig dermed underteignedes de til Overenskomsten uadskillig knyttede Reglementer m. m., som findes aftrykte i Rigsdagstidendes Tillæg A., og hvorfor der er gjort udsørligt Rede i de Bemærkninger, som ledsage nærværende Lovforslag (Sp. 3161—3230).

Siden Overenskomsten endelig den 30te September 1892 var ratificeret, og den 1ste Januar 1893 traadt i Kraft, blev der, for at fastsætte Fremgangsmaaden ved ny Staters Tiltrædelse, af de ni Magters delegerede holdt diplomatiske Konferencer i Bern den 15de Juni—3dje Juli 1893 og den 20.—21. September s. A., og de delegerede underteignede den 20de følgende Tillægsartikel til Overenskomsten af 14de Oktober 1890:

„Stater, som ikke have taget Del i Overenskomsten af 14de Oktober 1890 om Godsbejording paa Jærnbaner, kunne begære at tiltræde den.

De have i dette Øjemed at henvende sig til den svejtsiske Regjering.

Denne Regjering overgiver Centralbureauet Begæringen til Prøvelse, og bringer derefter dets Forslag til de kontraherende Staters Kundskab.

Dynaas Enighed, meddeler den svejtsiske Regjering Udsaldet til den Stat, som er interesseret i at faa sin Tiltrædelse vedtagen, hvilket ligeledes meddeles de kontraherende Regjeringer.

Tiltrædelsens Retskraft begynder en Maaned efter den Dag, da den svejtsiske Regjering har udsærdiget ovennævnte Meddelelse. Den medfører med fuld Retsvirkning Vedtagelsen af alle Overenskomstens Bestemmelser.

Nærværende Tillægsartikel skal stadfæstes og Stadfæstelsernes Udveksling finde Sted i Bern snarest muligt i den Form, som er vedtagen for selve Overenskomsten.

Den træder i Kraft den Dag, da Stadfæstelserne udveksles, og har samme Varighed som Overenskomsten.